

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACTEN uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, in Rade.

Tjipannas, den 11den Junij 1831. No. 4.

Gelesen de missive van den Minister voor de Kolonien, de dato 11 Junij jl. no. 112.

Waarop, na overleg met de Raden van Indië, is goedgevonden en verstaan:

1°. Bij ampliatie op het reglement voor het weduwen en weezen fonds van de officieren der landmagt, gearresteerd bij resolutie de dato 8 October 1822 no. 7, (staatsblad no. 41), te bepalen:

a. Dat bij het hertrouwen van eene uit het fonds beedeelde weduwe, met eenen officier van minderen rang dan de persoon, door wiens overlijden zij pensioen trekt, zoodanige weduwe, bij het overlijden van dien officier, weder zal treden in het genot van het vroeger door haar uit het fonds getrokken pensioen;

b. Dat bij het hertrouwen van eene uit het fonds beedeelde weduwe met een persoon, geen deelgenoot zijnde van een weduwen fonds voor civiele ambtenaren of militairen, en zij andermaal tot den weduwen staat komende, in dat geval weder zal zijn gerechtigd tot het te voren door haar getrokken pensioen; en

c. Dat bij het hertrouwen van eene uit het fonds beedeelde weduwe met eenen persoon, deelgerechtigde in een weduwen fonds voor burgerlijke ambtenaren of officieren, aan haar, bij het weder vervallen in den weduwen staat, uit het fonds, zoodanig bedrag zal worden gesuppleerd, als eventueel het door haar te genieten pensioen minder zal bedragen, dan hetgeen vroeger, door haar, uit het fonds, is getrokken. Wordende hierbij ten overvloede vermeld, dat de verandering wordt te weeg gebracht, in het bepaalde, ten opzichte der gratificatie en onderstand-gelden voor de kinderen van overledene officieren; en

2°. Enz.

Extract enz.

Accordeert met voorschreven register.
De Adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

Tjipannas, den 11den Junij 1831. (No. 14.)

Gelesen de missive van den hoofd-baljuw te Batavia, de dato 19 Mei jl. no. 1728.

Is, met overleg van de Raden van Indië, goedgevonden en verstaan:

1°. Te verklaren, dat opseñers van de ketting kwartieren, alsmede betrekkingen, welke daarmede, of wel met die van boden, cipiers, enz. kunnen worden gelijkstandig gesocht, zullen zijn begrepen onder de aanstellingen, welke volgens art. 46 van het reglement op het binnenlandsch bestuur (staatsblad 1819 no. 16) zijn overgelaten aan de residenten, en missdien, voor zoo veel Batavia betreft, aan den hoofd-baljuw; en

2°. Enz.

Extract enz.

Accordeert met voorschreven register.
De adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

LEIDEN, den 7den december jl.

Gisteren morgen is het tweede gedeelte van den eersten ban der mobiele schutterij deser stad, ter sterkte van ongeveer 250 hoofden, van hier met trekschuiten naar Delft vertrokken, om bij het 3de bataillon Zuid-Hollandsche mobiele schutterij te Bergen op-Zoom te worden ingedeeld.

Morgens ten acht ure vergaderde voorschreven korps in de Manege, en trok van daar naar het Raadhuis, alwaar hetzelfde door H. H. Burgemeester en Wethouders en den Heer Plaatselijke Kommandant werd geinspecteerd. En na bij een toe-

passelijke aanspraak van den Heer Burgemeester het vaarwel te hebben ontvangen, met den besten geest bezielde, en begeleid door de hoofd-officieren van het garnizoen, de officieren en onder-officieren der dienstdoende schutterij, alsmede van een detachement kurassiers, onder het aanheffen der muziek, waartoe het korps muzikanten der vorige schutterij zich broederlijks had aangeboden, 'smorgens ten tien ure deze stad heeft verlaten.

GORINCHEM, den 7den december jl.

Gisteren is hier binnengekomen, het cadre van de elfde afdeling infanterie, bestaande grootendeels uit officieren en onder-officieren, hetwelk Maastricht met het mobile legerkorps van den Prins van Saksen Weimar heeft verlaten, en zich heden in Utrecht bevestigd, om daar op nieuw gecompleteerd te worden; terwijl heden een detachement der mobile schutterij uit die plaats, van 36 man, is binnengekomen, waarbij zich ook vier vrijwillige jager studenten bevonden, zich gezamenlijk naar hunne korpsen begevende.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 6den december jl.

Uit Griekenland luiden de berigten zeer verblijdend, de inwendige organisatie des lands gaat met rasse schreden voort en de oogst van het volgende jaar zal in de behoeften volkomen kunnen voorzien. Het openbaar vertrouwen, en derhalve handel en nijverheid, nemen met elken dag toe.

Luidens berigten uit Liegnitz is de uitzaai van het winterkoren, door het fraaije weder begunstigd, goed ten einde gebracht; ook heeft men reeds groote vorderingen kunnen maken met de bereiding der akkerlanden tot de aanstaande ontvangst van het zomergraan. Het jonge gewas, inzonderheid het vroeggezaaide, heeft een welig aanzien, alleenlijk verheffen zich in onderscheiden distrikten klachten over de schade, welke door de buitengewoon groote en niet te verdelgen menigte muizen en slakken aan de groenwassen en andere veldvruchten wordt toegebracht. Uit de Bolkenhainsche Kreits wordt dienaangaande berigt, dat door de landeigenaars van Rohstock alleen reeds 20,000 veldmuizen zijn gedood.

OVER

DEN VROEGEN HANDEL

IN

NEDERLAND EN FRANKRIJK.

De buitenlandsche Handel ging van de Slavoniërs tot de Saksers, en van dezen tot de Friezen over, die denzelfden aan hunne nabestaanden en afstammelingen, namelijk aan de Hollanders, Zeeuwen en Vlamingers mededeelden. In de oude Friessche wetten worden slechts ettelijke weinige sporen van eenigen Handel gevonden; meer grond van zekerheid is er voor overleveringen, volgens welke in 837 de Noormannen eene Handelsstad, Wilam geheten, aan de uitwatering der Maas, zouden hebben verwoest. Wijk-te-Duurstede, Thiel en Luik worden ook genoemd als plaatsen, die te zelfder tijd Handel dreven. Oorkonden van de jaren 810 en 983 maken reeds melding van den invoer van vreemde goederen in de Nederlanden en van het heffen van een tolgeld bij Luik op de markt van Viset, en zulks wel van onderscheidene produkten. De buitenlandsche Handel werd te Thiel door kooplieden van Oostzee, Dordrecht en Maastricht gedreven. Alle omzetting in Frankrijk geschiedde in het jaar 960 op de wekelijksche markt en wel bij wijze van ruilhandel. Graaf Boudewijn III bragt eindelijk daarin verbeteringen aan, schonk vele vrijheden van tol, en ontbood vele kunstenaars en handwerkers uit Duitschland. Zoo werd ook reeds in de 12de eeuw de West-Friessche stad Stavoren, welker kooplieden zeer kostbare huisraden bezaten, eene der rijkste steden, en bezochten reeds in de vroege tijden hunne schepen de uiterste einden der Oostzee. Dordrecht, alwaar vele Luiksche kooplieden woonden, was eene aanzienlijke stapelplaats en werd de zeehaven van Keulen. Luik en van de overige steden langs Rijn en Maas genoemd. In Luik waren in 1107 de kooplieden onder de beschutting der domheeren, en hadden eenen grooten Handel in brandewijnen, metaalwerken, lederwerk, zout, visch, laken en granen. In 1140 voeren er zoutschepen op de Maas, en 1140 later eene vloot van zogenaamde Maasbanten naar Luik. In de 11de eeuw bood men in Vlaanderen

markt, lakens te koop aan, en reeds in 1195 bezat Luik en wijnhandel met Frankrijk.

Reeds bij de eerste onderwerping van het Friessche rijk onder den Groot-Hofmeester Pepijn van Herstall, in de jaren 689 en 697, moet er eenige Handel in de Nederlanden hebben bestaan, dewijl de jaarboeken van Metz melding doen dat deze Vorst door het winnen van den slag bij Wijk-te-Duurstede op haanen Hertog Radboud, eenen overgroten buit had behaald. In de vervalschte brieven van Karel de Grootte werd den Friezen de vrijheid vergand, om voor alle soorten van kleeding, goud en zilver te mogen bezigen. Laatstgenoemde Vorst schonk aan den kalif Aaron-al-Raschid in Perzie een aantal witte, graauwe, scharlakensche en hemelsblauwe Friessche mantels, die in het Oosten zeer gezocht en bij uitstek zeldzaam waren. De Friezen vervaardigden later ook kleine en korte mantels en verkochten ze tot even hooge prijzen als te voren de grootere en wiedere. De Keizer gaf uit dien hoofde een bevel, om tot de gewone prijzen geene andere dan groote mantels van de Friezen te koopjen. Geen twyfel luidt het, dat reeds ten tijde der Karlingers in de Nederlanden een groote Handel werd gedreven. Althans deze gewesten werden door de Noormannen drok bezocht, hetwelk een voldoende bewijs oplevert, dat in dezelve Handel en rijkdom werd gevonden, want de Noormannen waren gewoon zich slechts naar zoodanige natien te begeven, als welke door derzelver welvaart hen in de gelegenheid stelden eenen aanzienlijken buit te verwerven, zoo als in de Oostzee, Engeland, Frankrijk, Spanje, Afrika, Sicilie, Italie, Griekeland, Syrie en Klein-Azie. De gezamenlijke Nederlanden behoorden grootendeels tot de oude Friessche Koninkrijken, en heetten nog in het Karlingsche tijdvak, meestal Friesland, welk land als zoodanig zich tevens langs de West-Faalsche zee kust uitbreidde, en van hier tot aan den Eider en aan de overzijde tot aan het kanaal bij de uitwatering van den Rijn zich voortzette. Tegen Frankrijk aan, reikten deszelfs grenspalen tot verre aan de Maas en Schelde. Dit dus genaamde Friesland omvatte derhalve de zeven vereenigde Nederlanden, en van de Oostenrijksche Nederlanden het tegenwoordige Vlaanderen, Brabant, Limburg, Luik, Antwerpen en Mechelen. Keizer Lodewijk de Vrome had aan Rorik een geslacht van Friesland met Wijk-te-Duurstede als leen beschermers. Deze laatstgenoemden echter, steeds geneegen zich meer en meer uit te breiden, namen Dordrecht en eenige Brabandsche steden weg, en zochten zich ook van Bonn, Keulen en Gulik meester te maken. Lotharius I had dus met hen vele moeite, en deed ten laatste Rorik gevangen zetten.

Deze ontkwam echter uit zijne hechtenis, en liet zich naderhand door zijne eigene broeders tegen hem gebruiken. Alstoen hitste Lotharius ook de overige Deenen op, hetwelk Koning Horich van Deenemarken bewoog, met een vlood naar Friesland te stevenen. De Noormannen verwoestten nu sedert 841 Friesland en legden het volk schattingen op. De broeders van Lotharius, Lodewijk en Karel, vaardigden eindelijk aan Rorik een gezantschap af, waarna een gedeelte der Deenen naar Guienne afrok en de stad Bordeaux bemagtigde. De overigen, echter, namen Wijk-te-Duurstede in, hetwelk in de overlevering een *Emporium*, en bij Heda eene groote stad genoemd wordt; zij namen ook nog de eilanden der Batavieren weg. Lotharius was gedwongen hun ook deze verovering, onder voorbehoud zijner leenregten, af te staan. Een gedeelte der Deenen hield daarom echter met op, in de Nederlanden en langs de zee kusten rooftogten te plegen.

De Noormannen, die intusschen Frankrijk verwoest hadden, staken wederom in zee, en vereenigden zich met andere horden, die in Saksen door den Duitschen Lodewijk waren teruggedreven; een ander gedeelte hunner trok den Wezer op naar Saksen, alwaar de dappere Triulf hen tegenrukte. Voornamelijk deden zij ook invallen in West-Friesland, Holland en Gent, en hadden bij deze strooptogten het er bijzonder op toegelegd om de kloosters uit te plunderen en af te branden. In het jaar 852 kwam een versche vlood van 252 zeilen naar Friesland om schattingen op te leggen. Het Frankische leger aan de Schelde weigerde tegen hen te vechten, en koning Karel van Frankrijk vond goed heimelijk met hen zich te verstaan, waardoor zij in staat geraakten hunne verdere ondernemingen voort te zetten. Naar alle waarschijnlijkheid bleven zij tot in 880 in den ontsrek der Schelde, alwaar zij eindelijk bij het slot Thuin door den Duitschen Lodewijk werden overwonnen, na dat zij reeds vroeger, in 846, de West-Friezen geslagen en aan alle de geroof schat-

ten wederom ontnomen hadden. Na des Duitschen Lodewijks dood vernieuwden zij hunne rooftogten in de Nederlanden, tot welke ook nu het oppergedeelte van Lotharingen behoorde. Zij kwamen met eene vlood in de Waal, landten te Nijmegen en bemeesterden Trier, doch werden, in 882, na dat zij Luik, Utrecht en Tongeren verbrand hadden, aan de Maas in eenen grooten veldslag overwonnen. Zij verwierven echter nog eenen voordeligen vrede, zoo dat hun 2,080 ponden zilver, of wel, volgens anderen, eene onmetelijke massa goud en zilver werd uitbetaald, terwijl hun bovendien dat gedeelte van Friesland werd afgestaan, hetwelk Rorik van den Duitschen Lodewijk had in bezit gehad. Nu namen zij Friesland in, waarbij de Deensche Vorst Siegfried verslagen werd, en alleen Godfried zich staande hield. In de jaren 885 en 890 ondernamen zij nieuwe wapenfeiten tegen Lotharingen. Op den hoidag van Keizer Hendrik II beschuldigde men de Friezen, dat zij kruistogten deden tegen de Saksers en hunne schepen wegnamen, waardoor deze laatste onvermogen werden om zeehandel te drijven. Men nam het besluit hen over deze vandeligheden verwijtingen te doen, en hen te vermanen voor het vervolg daarvan af te zien. De Friezen verontschuldigden zich met te verklaren, dat hunne kaperijen alleenlijk gericht waren tegen de zeeschimmern in de noordelijke wateren, die aan de Saksers groote nadeelen hadden toegebracht. Zij gaven zelfs te kennen deze nog heviger te zullen vervolgen, en hielden woord. Den buit en de gevangenen, welke zij in deze togten verkregen, deelden zij met de Saksers, ter dezer bevrediging. De Noormansche en Friessche gewoonte, volgens welke de jongste zonen der vorsten, met vlooten en een gedeelte der overtollige manschap voorzien, op avontuur naar zee werden gezonden, hield ook nog stand in het graafschap Vlaanderen, alwaar alleen de oudste erfgraaf opvolger kon zijn, terwijl de overige broeders in andere staten hun geluk moesten zoeken. Van daar dan ook dat Graaf Boudewijn, bygenaamd de ijzren, voor zijnen jongsten zoon Robert eene vlood uitrustte, en hem met geld en alle noodwendigheden tot eene langdurige zee reis voorzag.

Deze Robert vereenigde zich met eenige troepen, die het land ten bezware strekten, en wilde veroveringen maken in Gallicie. Hij verzelde echter naar eene onbekende kust, en kwam van gevolge zijner onvoorzien, gedeelte zijner manschap verloor. Hij kwam met nog slechts weinigen hunner bij zijnen vader terug, die hem echter niet gunstig ontving.

Ten einde de schande dezer neerlaag van zich af te wasschen, deed hij zyne schepen herstellen en nieuwe manschap aanwerven. Weder in zee gestoken zijnde, leed hij echter na weinige dagen reeds schipbreuk, uit welke hij zich schier half nakend aan den oever redde. Nu wilde hij in slechte kleeding, in gezelschap der naar Jerusalem optrekkende pelgrims, naar Konstantinopel reizen, waarwaarts hem de in de Grieksche lijfwacht dienende, Noormannen hadden genoodigd, die hem daarbij ook het bezit van den Griekschen troon hadden toegezegd. De Keizer slagboomde hem echter alle wegen en belette hem alle middelen om derwaarts te gaan, en dreigde ook hem te zullen doen om het leven brengen. Robert zag daarom van alle Buitenlandsche ondernemingen af, en rigtte zijne oogmerken tegen Friesland, hetwelk aan Vlaanderen grensde en door de Graven Theodoor en Florentius geregeerd werd. Het gelukte hem dit land te veroveren, doch zijne nabuurschap geviel niet aan zijnen broeder Boudewijn, die hem uit dien hoofde beoorloogde.

De Friezen hadden Ruper tot stad gekozen bij hunnen Noordschen handel, en eene menigte hunner kooplieden had zich te Sleswijk gevestigd. Zij waren niet minder ijverig in het uitbreiden hunner zeevaart, als in hunne zucht tot het doen van landontdekkingen ter verrijking hunner aardrijkskundige kennis. Onder Hendrik III zwierven zij tot aan de uiterste einden der Noord- en IJzereen; zij bezochten alle de daar omstreeks gelegene kusten en eilanden, zoo als de Orkaden, IJsland, Groenland, Lapland, enz., en na tot onder de Noordpool te zijn doorgevaren, kwamen zij tot aan Kamschatka. Aan de andere zijde breidden zij hunne scheepvaart in den Oceaan tot in de Middenlandsche zee uit, en zekere Winkmar kwam met een Friesch smaldeel, ten jare 1097, voor Palestina aan. Zij hadden insgelijks een groot aandeel in den kruistogt, door welke in 1148 Lissabon werd veroverd; van Husum stevenden zij den Eider langs, en dreven met de naburige Deenen en Saksers, en verder afgelegene volken, eenen grooten Handel.

Om dezen tijd was Gent reeds in het bezit van lakens-fabrieken. In 998 verkreeg de stad Bommel van Keizer Otto III den tol en den algemeenen Handel in gegist bier, aan hetwelk zij den naam van *Gruite* gaven. In den aanvang der 13de eeuw ving Rijsel aan zich op het voordeligst te onderscheiden door een groot aantal van kooplieden, en door deszelfs sterken Handel. De fabrieken van geverwde lakens dier stad maakten haar allerwege beroemd en schonken aan hare inwoners groote schatten. Reeds eene eeuw vroeger reisden de kooplieden van Brugge naar Saksen en verzorgden de aanzienlijken met eene kostbare soort van broeken en kousen. Ten jare 862 werd Brugge aangelegd en versterkt, waarheen vele Nederlanders de wijk namen, om de vervolgingen der Noormannen te ontkomen. Vele kooplieden vestigden zich aldaar, en bragten allerlei neringen en handteeringen in zwang. Er werden logementen en ten behoeve van den Handel, gewelven tot magazijnen en in 1180, eene haven gebouwd. In 1259 bezat deze stad eene zoogenaamde lakenhalle, alwaar lakens te koop werden aangeboden.

Ook Vlaanderen was zeer beroemd geworden wegens deszelfs goudmolens, van welke de goud- en zilversmeden, die te gelijker tijd met de kunst van amalgameren bekend waren, gebruik maakten. Engelsche kooplieden bezochten met hunne waren St. Omer, alwaar groothandelaars en winkeliers werden gevonden. Ook deze stad moet destijds reeds eene voorname handelsplaats geweest zijn. Op de marktplaats stonden verscheidene, zoo van hout als van steen opgetrokken winkels en pakhuizen, die allen ten gerijve van den Handel waren ingerigt. Hare kooplieden stonden in 1127 reeds onder een gild, en hadden van Graaf Willem van Vlaanderen tolvrijheid verkregen. Wanneer zij om handelszaken naar Duitschland reisden, waren zij van het betalen der belastingen ontslagen, want op iedere plaats, alwaar men in gemeenschap wilde handeldrijven, moest eene zekere som gelds worden voldaan; van dit regt, *Mansam Soluere* genoemd, werden zij door geheel het rijk ontslagen. Zekere dichter, Wilhelm Brito, die omstreeks het jaar 1214 leefde, maakt eene groote beschrijving van de goederen, die jaarlijks ter have van Brugge werden in- en uitgevoerd. Hij zegt onder anderen: «men heeft aldaar alle de rijkdommen der wereld vereenigd gevonden. Eene groote menigte van ruw goud en zilver, alle de kostbare voortbrengselen der Aziaten, Chinezen en Indianen; allerlei pelterijen uit Hongarije; Cochenille; geheele scheepsadingen van Fransche wijnen van Larochele en Gascogne; de fijnste doeken en kunstwerken, als ook veel ijzer en andere metalen uit Engeland en Vlaanderen; en welke handelsvoorwerpen allen, aldaar waren bijeengebragt om naar de onderscheidene oorden der wereld te worden verzonden.»

Van de stad Geertruidenberg is een Stadsregt van het jaar 1213 aanwezig, in hetwelk berigten gevonden worden van eenige jaarmarkten en van andere groote missen in Holland, die allen zoo vele bewijzen zijn van het ook aldaar reeds in die tijden bestaan eens uitgebreiden Handels. Over het algemeen waren toen reeds de Nederlanders hoog beroemd wegens hunnen voortreffelijken landbouw en veeveelt, zoo zelfs dat hunne landbouwkundigen allerwege zeer vereerd en gezocht waren. Zij hadden derhalve van alles eenen grooten overvloed en hunne scheepvaart strekte zich wijd en zijd uit. Voornamelijk vertoonden zich de Friessche schepen in de Oostzee reeds in groots menigte. In 1209 kwamen zij te Wisby binnen, en, later, gebeurde het hen niet zelden, den roofzuchtigen Koerlanders op Oesel, hunnen buit te ontveldigen. Graaf Floris van Holland en Zeeland was reeds in 1234 zoo magtig, dat hij, op verlangen van den Paus, in staat was eene vloot van 300 zeilen uit te rusten.

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Jun 12—Eng. schip *Flora*, J. Sherriff, van Calcutta den 5den april, passagiers: kolonel Shelton, kapiteins McKenzie, J. Beatter, luitenant Todd, de heeren H. Douglass, G. Bruckner en zoon, de heer F. Haviside.
 Juni 13—stoomboot *Van der Capellen*, F. W. E. Lange, van Samarang den 11den juni, passagiers: de heeren Ram en Van Slooten.
 Juni 14—brik *Tagal*, Lhn Sange, van Banram den 12den juni. —schip *Diederika*, H. M. Edghill, van Bengale den 26sten april, passagier: de heer Miln.

Vertrokken.

Jun 14—Eng. brik *Helen Mar*, G. Sinclair, naar Sinkapoer.
 Schepen liggende ter reede.
 Zr. Ms. korvetten *Anna Paulowna*, *De Leife*, *Pollux*; schepen *De Jonge Jan*, *De Drie Marissas*, *De IJstroom*, *De Onderaening*, *De Gezusters*, *Suzanna*, *Buitenzorg*, *De Stad Dordrecht*, *De Vrouw Helena*, *Oemar Osman*, *Pekalongang*, *Diederika*; stoomboot *Van der Capellen*; brikken *Oreñce*, *Jeanette*, *Ribble*, *De Hoop*, *Margaretha Engelina*, *Indramajoe*, *Clementina*, *Tagal*; schoeners *Iris*, *Marzoek*, *Fataikair*, *Molukko*, *Kimsoen*, *Rembang*; —Hamburgsche brik *Concordia*. —Russisch schip *London*. —Eng. schepen *Edward*, *Flora*; brik *Wijth*. —Amerik. schepen *James Mackay*, *General Smith*, *Cowper*. —Chineesche jonken *Hongkiat*, *Geantjin*.

ADVERTENTIE N.

Benoodigd wissels op Cejlon, voor eene somma van f 2,988 : 45; adres bij den ondergeteekende op zaterdag aanstaanden, zijnde den 18den dezer, des voordemiddags ten 10 ure.

De waard. Directeur Generaal van Financien, J. C. REIJNST.

Batavia, den 14den juni 1831.

—De Directeur van 's Lands Middelen en Domeinen, als daartoe door de Hooge Regering gemagtigd, maakt hij deze aan de gemeente bekend, dat bij resolutie van den 4den dezer, no. 4, is bepaald.

1°. Dat met alteratie, voor zoo veel noodig van het eerste lid der resolutie van den 18den februari 1830 no. 12, eene commissie zal worden te zamengesteld, belast met het onderzoek en de beoordeeling der bezwaren, welke door de eigenaren van vastigheden gelegen in het Hoofd-baljuwschap Batavia zullen mogen worden ingebragt, wegens eenen te hoogen aanslag van hunne eigendommen in het middel der verponding; zullende voor zoo veel betreft de vastigheden welke met verbanden zijn bezwaard, geene doleantien worden aangenomen, dan met overlegging van een bewijs der verbandhouders dat zij daarin genoeg nemen.

2°. Dat de landmeter in het bijzonder zal worden belast, met de opname der gebouwen, erven, en landerijen waar over de doleantie geschiedt, zullende hij geregtigd zijn om daarvoor aan de belanghebbenden in rekening te brengen, het bij zijne instructie bepaalde taxatie-loon.

3°. Dat de belastingschuldigen, welke over den aanslag hunner vastigheden, in het middel der verponding mogten verlangen te doleren, zullen zijn gehouden hunne bezwaren voor den 1sten september aanstaanden aan voormelde commissie intedienen, en zulks bij geschrifte op een zegel van een halven gulden, houdende aantooning der gronden van bezwaar, en voorts overlegging van zoodanige stukken als tot adstructie kunnen dienen; zullende echter van de inlandsche bevolking of daarmede gelijk gestelde personen, de doleantien ook mondeling moeten worden aangenomen, en daarvan door de commissie aantekening worden gehouden.

4°. Dat na verloop van den hierboven bepaalden tijd geene doleantien zullen aangenomen, of daarop eenig regard geslagen worden, en de uitteschrijven belasting over het volgend tijdvak van drie jaren, ingaande met 1°. januari 1832 worden ingevorderd; zullende deze bepaling alleen bij onvoorziene toevallen niet van applicatie zijn.

5°. Dat onverminderd deze doleantie de belanghebbenden evenwel zullen zijn verplicht, de belasting der verponding over het loopende jaar te voldoen, volgens den aanslag gearresteerd bij het eerste lid der resolutie van den 13den maart 1829 no. 48, en voorts zijn gehouden om bij de intedienen doleantien overtelggen, de kwitantie voor de betaling van den laatst verschenen termijn.

6°. Dat tot voorschreven commissie zijn gecommittèerd. De hoofd-baljuw van Batavia. De hoofd-ingenieur van den waterstaat en der civiele gebouwen.

De baljuw der ommelanden van Batavia, en De gezworen landmeter te Batavia.

De Directeur voornoemd.

Bij afwezendheid,

De Secretaris der Generale Directie van Financien.

F. BUTIN BIK.

Batavia, den 13den juni 1831.

—Ten gebouwen is gederoneerd, eene in de buften Nieuwpoort Straat gevonden handstok met eene mondharmonica. De eigenaar kan dezelve terug bekomen bij den ondergeteekende.

De Hoofd-baljuw van Batavia, Bij absentie.

De Secretaris, HORA SICCAMA.

—De Hoofd-baljuw van Batavia, brengt hij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat niet verre van het eiland Onrust is opgevischt, eene visschers praauw lang 24 en breed 4 voeten, met het daarbij behoorende roer en verder toebehooren, en thans liggende bij het havenkantoer te Batavia.

De eigenaar van dit vaartuig wordt verzocht, zich bij den ondergeteekende bekend te maken.

Batavia, den 13den juni 1831. De Hoofd-baljuw voornoemd, VAN DER VINNE.

—De ondergeteekende adverteert miss dat... maandag den 27sten tot en met woensdag den 29sten juni, op het plein voor het huis van den... van Batavia.

Zorg, zal gehouden worden, eene vee- en paarden-markt, naarvolgens de bestaande bepalingen deswege gearresteerd bij besluit van Zijne Excellencie den Minister van Staat Kommissaris Generaal over Nederlandsche Indië, d. d. 10 december 1827 no. 30; zullende gedurende die dagen vrij van alle belastingen almede worden toegelaten, alle zoodanige kooplieden en handelaren, welke zouden mogen verlangen hunne koopmanschappen ter markt te brengen, kunnende een ieder der belanghebbenden ten kantore van hem Assistent Resident te Buitenzorg de noodige informatien inwinnen, zoo omtrent de plaatsen voor de paarden en het vee bestemd, als omtrent die waar de winkels en kramen opgeslagen kunnen worden.

Buitenzorg, *De Assistent Resident,*
den 14den juni 1831. VAN DEN BOSCH.

—Debiteuren van het vendu-departement, voor zoo veel zij nalatig zijn in de voldoening van hun verschuldigde over de maand februari jl. worden aangemaand, om dat verschuldigde ten vendukantore te komen voldoen, voor den 28sten dezer, ter vernieuwing van gansche vervolgingen.

Batavia, *De superintendent van het vendu-departement.*
den 16den juni 1831. LANGE.

—Het Kollegie van Diakenen der Hervormde Gemeente te Samarang, brengt hiermede ter kennis van het belangnemend publiek, dat de drie maandelijksche huiscollecte, ten behoeve der armen dier gemeente over de maanden april, mei en juni van dit jaar, in volgender voege zal plaats hebben.

Op dinsdag den 28sten juni, buiten de stad op den Bodjongschen weg, door de broeders diakenen D. P. M. Koenen en T. Schuurman.

Op woensdag en donderdag den 29sten en 30sten juni, door de stad benoorden de heerenstraat door de broeders diakenen A. Houtkoper en F. Wheete.

Op vrijdag en zaterdag den 1sten en 2den juli, door de stad bezuiden de heerenstraat door de broeders diakenen A. Wardenaar en C. J. Daendels.

Ingezetenen van Samarang, onze hartelijken dank zij u, bij voortdoring toegebracht voor de mildadige bijdragen door u steeds gedaan, om het lot dier behoeftigen vooral ongelukkigen en hulpelooze wezen te verzachten en dragelijk te maken, welke zoo zeer onze hulp en ondersteuning behoeven, en ofschoon onze taak moeijelijk is, verheugen wij ons in het blijde vooruitzigt, dat uwe giften ook ditmaal wederom verdelijc zullen zijn, terwijl wij overtuigd zijn, dat de goede gezindheid van Samarangs ingezetenen zal blijven voortduren, en ieder naar zijn vermogen zal bijdragen om in de dagelijks meer en meer toenemende behoefte te voorzien.

Namens het kollegie van Diakenen, Regenten van het Hervormde Weeshuis te Samarang.

C. J. DAENDELS, *praecis en mede regent.*
D. P. M. KOENEN, *scriba en mede regent.*

Samarang, den 9sten juni 1831.

—Met referte tot het geadverteerde in de jvasche courant van den 3den maart jl., no. 27, herinnert, het kollegie van diakenen, regenten van het weeshuis der hervormde gemeente te Samarang, alle renschuldigen ter zake van uitgezette kapitalen, dat gedurende de eerste vijftien dagen van de maand juli aanstaanden, door den broeder kassier van dat kollegie, hetzij ten zijnen huize of wel in het weeshuis zal worden geveerd, om de renten over zes maanden te ontvangen; zullende bij non voldoening in opgemeld tijdstip worden gehandeld, als in de boven omschreven courant is bekend gemaakt.

Uit naam van het kollegie voornoemd.
Samarang, *De mede regent en scriba,*
8 juni 1831. D. P. M. KOENEN.

VENDU-DEPARTEMENT.

Op vrijdag den 17den dezer, na den afloop der Gouvernementsvendutie op de Beurs, zullen ten overstaan eener commissie uit den Raad van Justitie te Batavia, bij wege van executie verkocht worden, de in de couranten van den 2, 4 en 7 juni jl. no. 65, 66 en 67, geannonceerde 3 vastigheden, toebehoorende aan J. G. Jacobs.

—Op de vendutie van vrijdag den 17den dezer, in het lokaal der Beurs, na de afloop der Gouvernementsverkoop, zal ten overstaan van eene commissie uit den landraad van Batavia, bij wege van executie verkocht worden, de vastigheid reeds in de courant van den 9den juni jl. no. 68, toebehoorende aan tommongong Aria Bagoes Soeta di Laga.

Op zaterdag den 18den juni 1831.

Voor een huis op de buiten Tjersgragt, van diverse bij wege van executie achterhaalde goederen als, chinesishe meubelen, en andere goederen meer.

VERKOOP VAN GOEDEREN

Op vrijdag den 17den juni 1831, zal ten overstaan van eene commissie uit den landraad te Batavia, ter instantie van Mr. P. C. Ardesch qq. J. Ekenholm, en voor rekening van den tommongong Aria Bagoes Soeta di Laga, publiek bij wege van executie worden verkocht, zeker stuk tuin-, wei- en zaailand, zijnde een gedeelte uit eene meerdere partij van het land Tangerang, genaamd Grending, gelegen aan de westzijde van de rivier Tjidanie, in het westerveld, het 4de deel van het blok R, bij de verponding doorlopende onder no. 7,416.

Die eenig regt, actie of toezegging op voornoemde vastigheid zou willen pretenderen en zich tegen gemelde executie opposeren, make het mij ondergeteekende bekend.

De deurwaarder en gezworen exploitant,
VERMEER.

GEBORTEN.

Bevallen van een zoon, J. C. Andrée, echtgenoot van W. A. HOJEL, *kapt. der artill.*

Soerakarta, den 4den juni 1831.

—Op den 11den mei 1831, geboren te Blakka, voor spoedig, van een dochter, vrouwe Wilhelmina Koek, echtgenoot van L. C. GRAVE VON RANZOW.

STERFGEVALLEN.

Diep betreurd door zijne betrekkingen en vrienden, overleed dezen morgen om vijf ure, mijn dierbare echtgenoot, de heer G. F. Meylan, laatst opperhoofd van Japan, in den ouderdom van 46 jaren.

Batavia, den 12den juni 1831. J. M. COMANS, *wed. Meylan.*

—Heden overleed alhier in het hospitaal, de apotheker der 2de klasse S. Mack. Die welke iets te vorderen heeft van, of verschuldigd is aan den boedel, gelieve daarvan binnen een maand opgave of betaling te doen, aan

De kommissarissen,
Weltevreden, J. LUDERHOFF,
15 juni 1831. P. P. BRIET,

—Ons zontje, in welks geboorte wij ons eergisteren mogten verheugen, werd ons heden nacht, door den dood ontruk.

Weltevreden, A. J. VAN LAMMEREN,
den 12den juni 1831. J. E. NAUMANN.

NEWELAYEN BOEDEL'S.

Allen die iets te vorderen hebben van, of verschuldigd zijn, aan den boedel van den alhier overleden Boeguees Oewa Laga, gelieven daarvan aangifte of betaling te doen, binnen den tijd van drie maanden, aan

De agenten der Soerabayasche boedelkamer,
Sumanap, LISNET,
1 juni 1831. BRODHAAG.

—Die iets schuldig is aan, of te vorderen heeft van, den boedel van wijlen den heer G. F. Meylan, laatst opperhoofd van Japan, wordt verzocht daarvan betaling of opgave te doen, binnen den tijd van zes weken, aan de geassumeerde executeuren.

Batavia, 15 juni 1831. J. TIEDEMAN, en J. H. TOBIAS.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat het brievenpakket voor Nederland, per het schip DE STAD DORDRECHT, kapitein K. Schinkel, op vrijdag den 17den dezer, uiterlijk te twaalf ure, zal worden gesloten.

Batavia, *De Postmeester,*
den 15den juni 1831. P. A. BIK.

VERTREKKEDE PERSONEN.

J. M. Wolff, vertrekt met verlof naar Japan.

—Niemann, vertrekt naar Japan.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

De heer Richard Melbourne, zal van nu voortaan werkzaam zijn als generale prokuratiehouder, van de firma van MORGAN, KING & CO.

Batavia, den 10den juni 1831.

LIEFHEBERIJ-TONEEL.

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat de aangekondigde representatie van Robert of de Struikrovers, tegen aanstaanden vrijdag den 17den dezer, door tusschenkomende omstandigheden, is uitgesteld, en bepaald op aanstaanden woensdag den 22sten dezer.

De Secretaris,
VREEDE BIK.